

Remarcă că a achitat în avans prin transfer suma de 12 700 Euro, executând obligațiile asumate.

Subliniază că produsele specificate în invoice nr. 1/R din 19 decembrie 2012 în valoare de 12 521,76 euro (odorizante) și invoice nr.2/R din 16 iunie 2013 în valoare de 178,24 euro (mobile magazine-standuri), livrate de SRL „Aromcom”, au fost recepționate de SRL „Ruvisam” la 21 februarie 2013 în valoare totală de 12700 Euro.

Afirmă că conform cererii nr. 1/06 din 16 iunie 2014 SRL „Ruvisam” a solicitat pârâtului să primească în retur produsele conform anexei, cumpărate în baza contractului de distribuție Romania nr. 1/R din 17 ianuarie 2013 din punct de vedere al nerentabilității distribuirii produselor.

Afirmă că în baza facturii invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014 a fost returnată marfa în adresa pârâtului în valoare totală de 10547,16 euro.

Menționează că produsele au fost recepționate și acceptate de SRL „Aromcom” la aceeași dată - 02 septembrie 2014.

Susține că după recepționarea mărfii nu au parvenit din partea pârâtului reclamații cu privire la calitatea mărfii.

Consideră că pârâtul este obligat să execute obligațiunile asumate și să achite suma datoriei în cazul în care a preluat marfa, precum și dobânda de întârziere prevăzută de art. 619 Cod civil.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 572, 575, 585, 602, 610, 617, 618, 619, 753 Cod civil, art. 35, 94, 96, 166, 167, 174-175 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea datoriei pentru marfă în sumă de 10547,76 euro, dobânda de întârziere în mărime de 948,85 euro a cheltuielilor de judecată, taxa de stat 10 000,00 lei și 1000 euro asistența juridică.

La 30 noiembrie 2015 SRL „Aromcom” a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Ruvisam” cu privire la obligarea ridicării mărfii transmise pentru păstrare în baza facturii invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014, încasarea cheltuielilor de depozitare 4550 lei și cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contractului nr. 1/R din 17 ianuarie 2013 SRL „Ruvisam” a vândut și exportat în România produsele specificate în invoice nr. 1/R din 19 decembrie 2012 în valoare de 12 521,76 euro (odorizante) și invoice nr. 2/R din 16 ianuarie 2013 în valoare de 178 euro (mobilier magazine-standuri).

Afirmă că prin cererea nr.1/06 din 16 iunie 2014 SRL „Ruvisam” a solicitat să primească la păstrare ca retur produsele conform anexei, cumpărate conform contractului nr. 1/R din 17 ianuarie 2013, indicând drept motiv rentabilitatea distribuirii produselor.

Susține că a acceptat să-i fie expediate pentru păstrare produse în valoare de 10547,76 euro în baza facturii invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014, deoarece formularea indicată în cererea nr. 1/06 din 16 iunie 2014 obligă părțile să semneze un acord potrivit căruia părțile contractante urmau să atingă obiectivul propus de proprietarul acestor produse rentabilitatea distribuirii produselor.

Menționează, că la primirea produselor la păstrare au depistat că acestea au vicii, fapt despre care, prin cererea nr. 02/12 din 01 decembrie 2014, a fost informat proprietarul bunurilor SRL „Ruvisam”.

Susține că a solicitat ridicarea mărfii din depozit cu asigurarea transportului pentru încărcarea și reexpedierea mărfii.

Subliniază că prin răspunsul din 12 decembrie 2014 au fost informați că cerințele sunt neîntemeiate și nu pot fi acceptate.

Consideră că în condițiile în care raporturile apărute între părți expres sunt reglementate de contractul nr. I/R din 17 ianuarie 2013 acțiunile părților contractului urmează a fi întreprinse doar cu respectarea condițiilor contractului.

Mai indică că dreptul de proprietate a produselor se transmite distribuitorului în momentul predării acestora transportatorului acreditat de distribuitor și vămuirea produselor, respectiv pârâtul a devenit proprietarul acestor produse și în aceste condiții toate riscurile legate de produsele expediate în adresa SRL „Aromcom” în scopul atingerii obiectivului propus rentabilitatea distribuirii produselor sunt suportate de proprietarul acestora.

Remarcă că între părți nu există acorduri adiționale la contractul nr. I/R din 17 ianuarie 2013 prin care să fi fost stabilite condițiile în care părțile ar fi atins obiectivul propus de către pârât în baza cererii nr.1/06 din 16 iunie 2014.

În acest sens afirmă că modificarea clauzelor contractuale se poate face numai cu acordul scris al ambelor părți.

Reiterează că produsele predate de SRL „Ruvisam” în baza facturii invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014 se află la SRL „Aromcom” depozitate la păstrare și în aceste condiții raporturile juridice între părți cad sub incidența art. 1086 Cod civil, care reglementează contractul de depozit.

Subliniază că prin cererea din 23 martie 2013 a solicitat pârâtului ridicarea în termen de 7 zile a produselor predate spre păstrare, însă a fost lăsată fără răspuns.

Astfel, consideră că în temeiul art. 1088 alin. (3) Cod civil, SRL „Ruvisam” este obligat să compenseze depozitarului cheltuielile necesare păstrării bunurilor pentru perioada 04 septembrie 2014 - 25 martie 2013 ce constituie suma de 2275 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 9, 11, 14, 318, 513, 668, 759, 1086, 1088, 1095, 1097 Cod civil, art. 96, 166, 167, 172, 173, 174, 175 alin. (1), 176 CPC, art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea SRL „Ruvisam” să ridice din cont propriu producția predată la păstrare SRL „Aromcom” în baza facturii invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014 și a încasa suma de 2275 lei cu titlu de cheltuieli de depozitare și suma de 100,00 lei taxa de stat.

La 07 decembrie 2015, SRL „Ruvisam” a depus cerere de concretizare a cerințelor și majorare a cuantumului acțiunii, prin care a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul SRL „Aromcom” în beneficiul SRL „Ruvisam” datoria pentru marfă în suma de 10547,76 euro, dobânda legală de întârziere 2807,87 euro, cheltuielile de judecată în mărime de 12530,25 lei, ce se compun din taxa de stat în sumă de 10 000 lei, pentru serviciile de eliberare a extrasului de la

Camera Înregistrării de Stat suma de 37 lei, cheltuieli pentru asigurarea acțiunii în mărime de 2493,25 lei și 1000 euro asistența juridică.

În motivarea acțiunii a indicat că până la moment obligațiile nu au fost executate, ca urmare, mărimea cuantumului dobânzii de întârziere pentru perioada 02 septembrie 2014 - 07 decembrie 2015 constituie 2807,87 euro.

Relatează că SRL „Ruvisam” a suportat cheltuieli de asigurare a acțiunii în mărime de 2493,25 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Ciocana mun. Chișinău din 30 decembrie 2016, acțiunea de bază a fost admisă, a fost încasat de la SRL „Aromcom”, cu titlu de datorie suma de 10547,76 euro, suma de 2268,77 euro dobânda de întârziere și a cheltuielilor de judecată în sumă de 22530,25 lei, în total suma de 12816,53 euro, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la ziua executării hotărârii și suma de 22530,25 lei, în rest acțiunea în partea încasării dobânzii de întârziere în sumă de 539 euro, 10 euro cenți, cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 8436 lei 70 bani, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

A fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea reconvențională a SRL „Aromcom” împotriva SRL „Ruvisam” privind ridicarea mărfii transmise pentru păstrare în baza facturii/invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014 și încasarea cheltuielilor de depozitare în sumă de 4550 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de SRL „Ruvisam”, a fost admis apelul declarat de SRL „Aromcom” casată în parte hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea inițială a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 05 septembrie 2016, SRL „Aromcom” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea în care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea reconvențională cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie obligat SRL „Ruvisam” să ridice din cont propriu producția predată la păstrare în baza facturii invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014, încasarea cheltuielilor de depozitare, taxa de stat și a cheltuielilor pentru asistența juridică

La 19 septembrie 2016 recurs împotriva deciziei instanței de apel a declarat SRL „Ruvisam”, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei în partea în care a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de SRL „Ruvisam” și admis apelul declarat de SRL „Aromcom”, casarea hotărârii primei instanțe în partea în care a fost respinsă cerința privind încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 539,10 euro cu modificarea în acesta parte prin majorarea dobânzii de întârziere pentru perioada 02 septembrie 2014 - 07 decembrie 2015 de la 2268,77 euro la 2807,87 euro, și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie încasat de la SRL „Aromcom” în beneficiul SRL „Ruvisam” dobânda de întârziere pentru perioada 08 decembrie 2015 - 06 aprilie 2016 suma de 990,48 euro, dobânda de întârziere pentru perioada 07 aprilie 2016 - 17 septembrie 2016 suma de 1017,21 euro, cheltuielile de judecată suportate în instanța de apel în mărime de 7915,00 lei cu titlu de taxă de stat și 7000,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și în mărime de 10125,34 lei cu titlu de taxă de stat în instanța de recurs și 5000,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în total suma de 18040,34 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 decembrie 2016, a fost respins recursul declarat de SRL „Aromcom”, admis recursul declarat de SRL „Ruvisam”, casată parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 și hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 30 decembrie 2015 și anume în partea încasării datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată și emisă în partea dată o nouă hotărâre, prin care a fost încasat din contul SRL „Aromcom” în beneficiul SRL „Ruvisam”, cu titlu de datorie suma de 10547,76 euro, în valută națională a Republicii Moldova conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la ziua executării hotărârii.

A fost încasat din contul SRL „Aromcom” în beneficiul SRL „Ruvisam” dobânda de întârziere în mărime de 4551 euro, în valută națională a Republicii Moldova conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la ziua executării hotărârii.

A fost încasat din contul SRL „Aromcom” în beneficiul SRL „Ruvisam” suma de 16 045 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat și suma de 10000 lei pentru asistența juridică.

În rest, decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 și hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 30 decembrie 2015 au fost menținute.

La 08 februarie 2017, SRL „Aromcom” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 decembrie 2016, rejudecarea pricinii în recurs, cu dispunerea respingerii recursului declarat de SRL „Ruvisam” și admiterea recursului declarat de SRL „Aromcom”.

În motivarea cererii de revizuire a invocat ca temei de revizuire prevederile art. 449 alin. (1) lit. b) și c) CPC.

Relevă că pentru SRL „Aromcom” au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost cunoscute de către aceasta.

Menționează că la data de 02 septembrie 2014, atunci când au fost returnate produsele în valoare de 10547,76 euro de către SRL „Ruvisam” contractul de distribuție nr. 1R din 17 ianuarie 2013 încheiat între aceleași părți era în vigoare și respectiv producea efecte juridice.

Explică că conform prevederilor art. 8 din contractul de distribuție nr. 1R din 17 ianuarie 2013, la pct.3 a fost stabilit că în caz că la finele termenului contractului părțile nu au pretenții reciproce contractul se prelungește automat încă pe o perioadă de un an.

Consideră că în condițiile în care contractul de distribuție nr. 1R din 17 ianuarie 2013 a fost încheiat pentru o perioadă de un an, până la data de 17 ianuarie 2014 și în condițiile în care niciuna din părți nu a formulat careva pretenții față de cealaltă parte, contractul a fost prelungit și respectiv, urma a fi executat de ambele părți.

Obiectează că SRL „Ruvisam” nu a garantat calitativ SRL „Aromcom” faptul că produsele returnate la data de 02 septembrie 2014 în baza facturii/invoice nr. 1 din data de 02 septembrie 2014 nu au vicii de calitate, or, la art. 5 pct. 1 din contractul de distribuție nr. 1R din 17 ianuarie 2013, SRL „Aromcom” și SRL „Ruvisam” au stabilit necesitatea respectării acestor condiții.

Indică că în condițiile în care SRL „Ruvisam” pretinde că a efectuat returul din data de 02 septembrie 2014 în baza contractului distribuție nr. 1R din 17 ianuarie 2013 pentru SRL „Aromcom” a devenit cunoscut faptul că SRL „Ruvisam” nu a garantat calitatea produselor returnate la data de 02 septembrie 2014.

Remarcă că pentru SRL „Aromcom” în calitate de revizuent nu au putut fi cunoscute aceste circumstanțe, cu toate că la etapa judecării cauzei în fond, apel, și recurs, SRL „Aromcom” a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele date menționate mai sus.

Precizează că prin comportamentul său SRL „Ruvisam” a dat dovadă de rea credință, ceea ce contravine legislației în vigoare, invocând prevederile art. 9 alin. (1) și 513 alin. (1) Cod civil.

Subliniază că în condițiile în care raporturile juridice apărute dintre părți expres sunt reglementate de contractul de distribuție nr. 1R din 17 ianuarie 2013 urmează ca toate acțiunile părților contractului să fie întreprinse doar cu respectarea condițiilor contractului.

La 31 martie 2017, SRL „Ruvisam” a depus referință la cererea de revizuire declarată de SRL „Aromcom”, prin care a solicitat respingerea cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) CPC după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție: a) încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

La caz, se constată că revizuenta SRL „Aromcom” cu referire la dispozițiile art. 449 lit. b) și c) CPC, în susținerea cererii de revizuire a invocat că în condițiile în care contractul de distribuție nr. 1R din 17 ianuarie 2013 a fost încheiat pentru o perioadă de un an, până la data de 17 ianuarie 2014 și în condițiile în care niciuna din părți nu a formulat careva pretenții față de cealaltă parte contractul a fost prelungit și respectiv, urma a fi executat de ambele părți.

La fel, a mai indicat revizuenta că în condițiile în care SRL „Ruvisam” pretinde că a efectuat returul din data de 02 septembrie 2014 în baza contractului distribuție nr. 1R din 17 ianuarie 2013, pentru SRL „Aromcom” a devenit cunoscut faptul că SRL „Ruvisam” nu a garantat calitatea produselor returnate la data de 02 septembrie 2014.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În interpretarea corectă a prevederilor art. 449 lit. b) CPC este de înțeles că circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii, revizuirea căreia se cere.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de către revizuentă în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) CPC, or, ultima nu a făcut dovada faptului că au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute de ea în cadrul examinării pricinii în fond.

Mai mult că contractul de distribuție nr. 1R din 17 ianuarie 2013, la care face referință SRL „Aromcom” în cererea de revizuire, a constituit obiect de studiu pe parcursul examinării cauzei, căruia i-a fost dată apreciere corespunzătoare.

În conformitate cu art. 449 lit. c) CPC, revizuirea se declară în cazul în care instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

În sensul normei citate, este de înțeles că acest temei de revizuire poate fi invocat doar în cazul în care după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă se constată că instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces, pe când la caz un asemenea temei nu se constată.

Sub acest aspect, Colegiul reține că deși revizuenta a invocat ca temei de revizuire și prevederile art. 449 lit. c) CPC, ultima nu a invocat niciun argument care ar indica la faptul că instanța de recurs a emis hotărârea, revizuirea căreia se solicită în speță, cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces, fapt ce în plus indică la netemeinicia cererii de revizuire.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că revizuenta SRL „Aromcom”, în cererea de revizuire nu a invocat niciun temei prevăzut la art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea hotărârii, ci din contra a oferit împrejurări ce țin de fondul cauzei.

Astfel, la caz se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Or, revizuirea este o cale de atac de retractare și nu reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat,

care instituie că nicio parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Aromcom” împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 decembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Ruvisam” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Aromcom” cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată „Aromcom” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ruvisam” cu privire la ridicarea mărfii transmise pentru păstrare și încasarea cheltuielilor de depozitare.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu